

[Kjærulff-Schmidt]

nemlig at det er uheldigt at fortsætte med at gennemføre detailændringer stykkevis på andelsboliglovgivningens område. Et område som andelsboliglovgivningen burde lovgivningsteknisk være en forholdsvis overskuelig og enkel lovgivning, men skiftende socialdemokratiske ministre har med god hjælp af ministeriets embedsmænd gjort området uigennemtsigtigt og uhåndterligt. Det må være rigtigt at få gennemarbejdet en samlet lovgivning på andelsboligområdet, som har en sådan lødighed og valor, at den kan komme til at fungere og blive stående i en årrække.

Om realkreditlovsforslaget, nr. L 3, skal jeg først sige, at fremskridtspartiet som tingets andre partier tilslutter sig lovsforslaget. Vi går principielt ind for lempelser af eksisterende restriktioner overalt i realkreditlovgivningen, hvor de bliver foreslået, og i dette tilfælde er der jo tale om en udvidelse af rammer, som tillader højere lånegrænser og længere løbetider. Vi er også enige i forslaget om udvidelse af kontantlånprincippet og synes i øvrigt, at forslaget har vundet med de ændringsforslag, der er kommet til under udvalgsbehandlingen, og at der kan siges en del positive ting om forslaget.

Men som vi også har nævnt i betænkningens bidraget, er det væsentligt for fremskridtspartiet, at der i de kommende år arbejdes på en meget stærk forenkling af realkreditlovgivningen. Der er ingen tvivl om, at realkreditinstitutterne ville kunne udfylde deres opgaver på en bedre måde, end de kan i øjeblikket, hvis der ikke her på Christiansborg med ganske få måneders mellemrum blev gennemført ændringer i realkreditlovgivningen. Det er urimeligt, at realkreditlovgivningen er gjort til en kastebold, der skal tages frem med få måneders mellemrum.

Vi hilser derfor også velkommen, at boligministeren i den skitse til en ændret realkreditlovgivning, der er vedhæftet betænkningen som bilag, stiller sig positivt til at gennemføre forenklinger i systemet, herunder i løbetider og lånegrænser; ikke mindst på erhvervsbyggeriets område er dette tiltrængt og vil være gavnligt. Vi har i flere år givet udtryk for, at det var nødvendigt at gøre en indsats for en sådan forenkling, og vi vil være positive og håber, at de tiltag, der måtte komme på dette område, får en sådan karakter, at de ikke kun tjener interesser, som vi ikke kan være tilhængere af.

Endelig skal jeg sige, at vi som udvalgets øvrige partier også kan tiltræde de ændringsforslag, der er stillet til lovsforslag nr. L 3.

Kalnæs (SF):

SF stiller ændringsforslag til lovsforslag nr. L 2 om, at kvoten for almennyttigt byggeri forhøjes fra de 10.000, som er foreslået i lovsforslaget, til 16.000. Det svarer til det forslag, som vi sammen med VS fremsatte i februar i år. Det ville have været til gavn for byggeriet og for dem, der søger bolig, hvis man havde taget fat om problemet dengang og havde forhøjet kvoten på det tidspunkt. Man kunne jo allerede dengang se, at der manglede boliger, og at byggeriet var stærkt faldende. De 10.000, der nu er foreslået, er utvivlsomt for lidt. SiD har da også foreslået, at man skulle forhøje kvoten til 15.000, og fra kommunerne ligger der ansøgninger om 12.000 nye almennyttige boliger. Vi mener, det ville være rimeligt, at man satte kvoten op til de 16.000, som vi foreslår, i betragtning af, at det er demonstreret gennem ventelister ved boligselskaberne, at der er stor mangel på lejeboliger.

Specielt ønsker vi kvoten sat op, fordi det også er blevet klart demonstreret, at der er en katastrofal boligsituation for unge mennesker. Det blev særlig klart demonstreret ved uddannelsesårets begyndelse her i august og september, hvor det var umuligt for folk, der skulle påbegynde en ny uddannelse, at få noget at bo i. Vi mener derfor, at de 3.000 af de 16.000, som vi mener kvoten bør være på, burde være ungdomsboliger.

Hvad angår andelsboliger, ligger det sådan, at vi i SF ikke i princippet er modstandere af andelsboliger. Men vi mener, det må være en betingelse, at det sikres, at der ikke kan opnås kapitalgevinster ved at besidde disse boliger, og det er ikke sikret. Desuden anser vi det for urimeligt og uholdbart, at man bruger statsmidler til at støtte byggeri af andelsboliger i en situation, hvor der faktisk er mangel på statsmidler til støtte for byggeri, og hvor man ikke ved, om man kan afsætte disse nye andelsboliger, fordi de utvivlsomt bliver alt for dyre, men hvor vi altså ved, der er et meget stort behov for almennyttigt byggeri, gerne som almennyttige andelsboliger.